

der er iværksat i Ringkjøbing Amt, hvor et samarbejde mellem sprogskoler, integrationskontor, Dansk Flygtningehjælp og et rådgivningsteam under amtet har til formål at oplyse kvinder med anden etnisk baggrund end dansk om muligheden for at gennemføre en graviditet.

Oplysning og rådgivning er to meget vigtige faktorer i kampen mod de uønskede graviditeter. Det er derfor glædeligt, at der i satspuljeforliget er blevet afsat 2 mio. kr. i 2004 og 4 mio. kr. i årene 2005-2007. For selv om antallet af provokerede aborter er faldet gennem årene og stadig falder, så er enhver abort et stort indgreb for den kvinde, der vælger det som den sidste løsning.

Spørgsmålet om fri abort har gennem årene været kvindernes sag, faktisk har det været en kvindesag. Sådan burde det faktisk blot ikke være i år 2003, hvor ligestilling er indtruffet på langt de fleste områder. Ideelt set burde diskussionen og valget eller fravalget af et barn være en sag for begge køn.

Vil vi videre i processen med ligestilling, så er dette emne utrolig centralt, og så er det noget, vi alle bør slå et slag for. Det er imidlertid ikke et spørgsmål, der kan lovgives om, eller som kan løses, ved at der bliver afsat flere midler via satspuljen. Det er et principielt spørgsmål, som vi alle har en forpligtelse til at debattere, ikke kun i familien, men også i vennekredsen, og hvor vi ellers færdes. Det ændrer dog ikke på, at det er kvindens ret selv at bestemme over egen krop.

Idet vi naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, vi selv har været med til at fremsætte, håber jeg også på, at vi får en rigtig god debat.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Først vil jeg godt takke for en god ordførertale. Jeg synes især, at det sidste perspektiv med, at abort ikke bare er en kvindesag, men burde være både en mande- og kvindesag, altså at begge parter bør interessere sig for det, var et godt perspektiv at have på denne her problemstilling.

Men så vil jeg godt spørge med hensyn til et af de forslag, som jeg nævnte før i min svartale til ministeren, omkring at fokusere på skolen og ikke mindst folkeskolens opgave i forbindelse med seksualundervisning, at forbedre den og ikke mindst lærernes baggrund for at kunne undervise i den, om det ikke lige præcis er et fokusområde, som vi med de bemærkninger, fru Inger Støjberg gav om netop rådgivning, før det

nåede til graviditet, også er et vigtigt fokusområde i en ny aborthandlingsplan.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Det er klart, at hr. Jann Sjørnsens spørgsmål har stor relevans. Skolens forpligtelse i det her er meget, meget stor, og det er også klart et felt, som vi er villige til at diskutere. Jeg er helt enig med hr. Jann Sjørnsen i, at skolen har et stort ansvar præcis her.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Allerførst vil jeg godt slå fast, at Socialdemokraterne støtter den frie abort, som nu har eksisteret i Danmark i 30 år, og også kvindens ret til selv at bestemme over sit liv og sin krop. Men selv om vi er tilhængere af den frie abort, er vi selvfølgelig også tilhængere af initiativer, der kan nedbringe antallet af uønskede graviditeter, for det er klart, at abort skal være sidste mulighed.

For 30 år siden fik knap 28.000 kvinder om året foretaget abort. I år er vi nede på 15.000. Det er en positiv udvikling og en udvikling, vi skal fortsætte. Faldet i antallet af aborter skyldes ikke mindst en stor indsats for at forebygge gennem oplysning.

Men selv om tallet er flot og tendensen er faldende, er der ikke nogen grund til at læne sig tilbage og hvile på laurbærene. Hvert år kaster forvirrede unge sig ud i sexlivet, og derfor er der stadig væk brug for en stor vejledningsindsats. Men også andre grupper har brug for mere oplysning. Det blev så sent som i går slået fast med udgivelsen af Socialforskningsinstituttets undersøgelse af baggrund og virkninger af provokeret abort.

Men oplysning om noget så alment som sex er jo ikke helt let. Det er egentlig ganske paradoksalt, at vi i et land, der ellers bryster sig af seksualrevolution og frigørthed, et land, hvor man bliver stemplet som snerpe, hvis man ikke synes, at det er optimalt, at man skal have reklamebilleder af svedige bare bryster i hovedet, når man venter på bussen, et land, hvor porno i børnehøjde kun fremkalder skuldertræk hos de fleste, at vi i dette land med al denne frihed alligevel har så svært ved at få forklaret og oplyst vo-